

[Karen Højte Jensen]

ved at placere agenturet i København. Ingen nuværende regeringsmedlemmer eller regeringspartierne folketingsmedlemmer har i de relevante udvalg tidligere haft indvendinger mod Risø-placeringen.

Så har jeg naturligvis bemærket, at miljøministeren, hr. Svend Auken, har forsøgt at hænge MF'ere valgt i Roskilde Amt ud for at føre særlig lokalpolitik. Det er jo lidt urimeligt set i lyset af, at 16 medlemmer i Finansudvalget og ligesådan i Markedsudvalget bestemt ikke kommer fra Roskildeområdet.

Med udgangspunkt i den forordning, som den daværende radikale miljøminister altså havde stærk indflydelse på, vil jeg fremdrage en række væsentlige punkter blandt flere, som understreger, at det er af afgørende betydning, at agenturet får naboskab med Risø, DMU og CAT. Ifølge art. 2 i forordningen er det agenturets opgave, som der står i pkt. 7: »... at fremme udviklingen og anvendelsen af fremtidsstudieteknikker i miljøspørgsmål, således at der kan træffes passende forebyggende foranstaltninger i tide«.

Pkt. 8: »... at fremme udviklingen af metoder til vurdering af omkostningerne i forbindelse med miljøsikring og med politikker til forebyggelse, beskyttelse og genopretning af miljøet«.

I pkt. 9 hedder det: »... at fremme udvekslingen af oplysninger om den bedste teknologi til at forebygge eller reducere miljøsikring«.

Blot disse tre punkter illustrerer på glimrende vis, hvor væsentligt det er at placere agenturet ved Risø, DMU og CAT.

Agenturets medarbejdere vil få lettet muligheden for at fremme udviklingen af oplysninger om den bedste teknologi til at forebygge eller reducere miljøsikring ved simpelt hen at få disse forevist på Risø og CAT, hvor de miljøteknologiske virksomheder vil være til stede – og i voksende omfang, hvis agenturet kommer til Risøområdet.

Danmark forskertser altså direkte mulighederne for at få præsenteret og eksporteret sine miljøteknologiske løsninger ved at bryde fællesskabet ved Risø. Den samspilseffekt og dynamik, som tidligere regeringer lagde vægt på ved at vælge Risø, ser regeringen åbenbart stort på.

Ser vi på forløbet fra den 29. oktober 1993, da Danmark blev tilkendt agenturet, og indtil

den 24. november om eftermiddagen, hvor regeringen besluttede, at agenturet skulle placeres i København, så er der nogle ting, jeg har hæftet mig ved.

Den 30. oktober udtalte miljøministeren til Roskilde Dagblad: »Jeg har ikke fantasi til at forestille mig andre placeringer end området ved Risø.« Ja, den bemærkning holdt faktisk kun 17 dage. På det tidspunkt fik jeg et skriftligt svar fra miljøministeren, og få timer før regeringens beslutning svarede miljøministeren mig i spørgetiden her i Folketinget, at beslutningen om placeringen er ikke en beslutning, der træffes af den danske regering; det er en beslutning, der træffes af Miljøagenturets bestyrelse. Dagen efter kunne man i en pressemeddelelse få oplyst, at regeringen havde besluttet, at agenturet skulle placeres i København.

Jeg tror også, at offentligheden og politikere i hvert fald husker, hvorledes hr. Svend Auken fik rettet i et af sine svar til mig her i folketingssalen.

Ser vi på miljøministerens pressemeddelelse, kunne der sandelig også dér fremføres en række troværdighedsproblemer. Det fremgår her, at regeringen har fået en indstilling fra Europa-Kommissionen om, at Det Europæiske Miljøagentur placeres centralt i København. Regeringen har fået oplyst, at formanden for Europa-Parlamentets Miljøudvalg, Ken Collins, også peger på København. Som bekendt har både den græske kommissær og formanden for miljøudvalget afvist, at de har ønsket at prioritere København frem for Risø.

Miljøministeren har haft uendelig travlt med at få fortiden til at passe til nutiden. Det må konstateres, at der hverken før eller siden fra nogen side hverken i EU eller i Folketinget har været indsigelser mod Risø. Hele forløbet har givet miljøminister Svend Aukens troværdighed et yderligere knæk.

Folketinget har i dag muligheden for at sikre den fagligt og sagligt rigtige løsning, nemlig placeringen ved Risø, hvor der kan opbygges et nordeuropæisk miljøteknologisk kraftcenter gennem et netværkssamarbejde mellem en række institutioner. Jeg skal opfordre medlemmerne til at stemme for den dagsorden, der sikrer dette, og som er fremsat på vegne af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet.